

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest – posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล ที่มีต่อความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของผู้พิการ ในหน่วยกายอุปกรณ์เสริมและเทียม

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้พิการที่มาขอรับบริการในหน่วยกายอุปกรณ์เสริมและเทียม โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2551 อายุระหว่าง 20-30 ปี ที่มีคะแนนความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำ จำนวน 5 คน เป็นกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 45-50 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของผู้พิการ กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบวัดความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ทดสอบความแตกต่างของคะแนน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon Match Paired Signed Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล เพื่อพัฒนาความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของผู้พิการ หลังการทดลองมีคะแนนความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

This research was a one group pretest – posttest design. The objective of this study was to study the effect of individual counseling on disabled person's self-efficacy in the prosthetic and orthotic unit.

The target group were 5 disabled persons asking for service in the prosthetic and orthotic unit, Srinakarin Hospital, Faculty of Medicine, Khon Kaen University during February-April 2008. Their ages were between 20-30 years old. Their scores on self-efficacy were in low level. Five of them were in the experimental group. The researcher was counselor for individual counseling for 8 sessions, 45-50 minutes for each session.

The instruments of this research were: 1) The Self-Efficacy Scale with its reliability coefficient of .87, and 2) The Individual Counseling Program for developing the disabled persons' self-efficacy. The samples were tested before and after the treatment by The Self-Efficacy Scale. Their scores were analyzed by calculating the Mean and Standard Deviation of scores from the pretest and posttest. Then, they were compared the differences of pretest and posttest by using The Wilcoxon Match Paired Signed Rank Test.

The research findings of the samples participating in individual counseling program for disabled persons, found that their self-efficacy posttest scores were higher than the pretest scores at the .05 significant level.